

[Hagen Hagensen.]

egen selvangivelse for derefter at sende den tilbage eller i hvert fald afgive en erklæring om, at de ikke havde haft indkomst, der hørte under særbeskatningen. Jeg tror, det ville forøge arbejdet så voldsomt hos ligningsmyndighederne, at man simpelt hen må prøve på at finde frem til andre veje at klare disse ting på. Jeg for mit vedkommende er standset ved det, der allerede har været nævnt her i dag, spørgsmålet om en valgfrihed.

Enten må man kunne vælge mellem sambeskatning med hustrufradrag eller særbeskatning uden noget sådant fradrag. Valgfriheden måtte være efter hustruens begæring. En sådan ordning var administrativ overkommelig, og den er effektiv for dem, der ønsker en sådan særbeskatning. Jeg tror derfor, at med det skattesystem, vi har i øjeblikket, måtte det være en af vejene frem, som ville være langt lettere og langt bedre egnet til at opfylde det formål, man stiller henimod.

Forslagene går ud på en fastholdelse af sambeskatningen som hovedregel. Der er kun undtagelser for hustruers lønarbejde, og hvad der træder i stedet herfor, og for selvstændig virksomhed, herunder afskrivninger, og hvad dertil hører, altså for så vidt angår driften, d. v. s. indkomsten. Men så snart vi er ovre i formuebeskatningen, så skal også det, der er undergivet hustruens sær område, og hvad dertil hører, føres med over, og så er hun igen sambeskattet med manden. Hun opnår altså at blive den skattepligtige hovedperson, hvis hendes indkomster overstiger mandens, men bortset herfra har hun ingen mulighed for at være andet end den, der hænger på hos manden, selv om visse af hendes indkomster kan beskattes for sig selv.

Men bedømmelsen af forslagene må vente, til vi har fået klaret meget mere op, ikke mindst på grundlag af de skatteskalaer og beregninger, der vil blive stillet til rådighed. I den forbindelse må man have lov til at nævne, at forsørgerforholdene, de begreber, vi har herom, må høre ind under det, der må tages op til overvejelse, ikke mindst også af hensyn til, at de enlige, som det er udtalt allerede af den højtærede minister, og som jeg kan slutte mig til, ikke skal undergives nogen skærpet beskatning, fordi

der ændres på disse felter. Der er vel også ting, vi yderligere skal se på. Lønmodtagerfradrag, og hvad dertil hører, kunne måske løse en del af de ting på meget lettere måde, og jeg tror, det ville være gavnligt at se på det.

Det konservative folkeparti vil virke for at løse sambeskatningens problemer i forbindelse med en skattereform. En sådan er vel ikke at øjne i dette år, og derfor må vi nu undersøge og drøfte, men ikke beslutte os til en ganske bestemt ordning, forinden vi ved, hvor vi vil ende med de øvrige skatterelever. En løsning af dette problem for sig vil betyde en så voldsom forøgelse af administrationen, at jeg ikke mener, det vil være rimeligt at gøre det. Jeg mener, derfor, at vi igennem en udvidelse af området for proportionalbeskatningen, således som min gruppe gentagne gange har peget på, må prøve at løse disse spørgsmål. Kunne man tænke sig — jeg siger med vilje: kunne man tænke sig — at denne proportionalbeskatning blev ført til tops, så løstes sambeskatningsspørgsmålet ganske sig selv, og så behøvede det ikke at optage mere af det høje tings tid. Men allerede det at føre proportionalbeskatningen væsentligt højere op, så at den omfatter de fleste indkomster, vil hjælpe så meget, at jeg tror, vi kunne blive fri for en ordning, der vil blive så tungt virkende som den her foreslåede.

Jeg mener, problemet må gå ind i en samlet overvejelse af skattereformplaner, og jeg tilsiger fra det konservative folkeparti en velvillig medvirken til en god og fornuftig behandling af spørgsmålet.

Baunsgaard: Jeg vil gerne indledningsvis slå fast, at det radikale venstre fortsat er tilhænger af sambeskatningens ophævelse, og at vi positivt vil arbejde for, at denne ophævelse kan blive en realitet. Jeg beder derfor den højtærede finansminister om ikke at opfatte dette indlæg som en absolut entydig bebrejdelse af, at han har fremsat dette lovforslag. Opgaven har været vanskeligt.

Jeg er enig med finansministeren i, at de betækningsforslag, vi fik for et års tid siden, ikke kunne lægges til grund, og min bebrejdelse mod finansministeren for dette forslags åbenbare svagheder bliver selvsagt behersket alene af den grund. Der er den